

въ чужбина. Творби: една симфония, „Малка сюита“; „Ноктурно“ и „Скерцо“ — за оркестър; Симфоническа фантазия „за един глас, соло-тенор, орган и оркестър“ — едно творение въ голѣми рамки и стилъ; 2 струини квартета, струнно трио; клавиририо; цигулкова соната; „Божественното“ и „Хароновата лодка“ за соли хоръ и оркестър; мъжки хорове; пѣсни съ пияно; опери: „Ратклифъ“ и „Авантюритъ на Казанова“; „Музика за оркестър“ № 1 (1930).

Андреви, Франческо — Andrevi, Francesco, — талантивъ църковенъ испански (отъ италиянски произходъ) компонистъ и теоретикъ, род. 16 ноемв. 1786 въ Самабуя-Каталания, умр. 23 ноемв. 1853 въ Барселона; капелмайсторъ въ Валенсия, Севиля, Болоня и на кралската капела и умира като такъвъ на катедралата въ Барселона. Отъ творбитъ му най-известна е ораторията „Най-новия сждъ“ и теоретичното съчинение „Tratado teoretico practico de armonia“—„Теоретически и практически трактатъ по хармония“.

Андре, Йоханъ—Andre, Iohann,— основателъ на известното музикално издателство Andre въ Офенбахъ на Майнъ и компонистъ, род. 28 мартъ 1741 въ Офенбахъ, умр. 18 юни 1799 с. т.; плодовитъ оперетенъ компонистъ, А. има, чрезъ своитъ многобройни пѣсни, прилично мѣсто и въ историята на нѣмската пѣсенъ преди Шуберта.

Андре, Йоханъ Антонъ — André Iohann Anton, синъ на предидущия, и неговъ наследникъ въ издателството — талантивъ компонистъ и теоретикъ, род. 6 окт. 1775 въ Офенбахъ, умр. 6 апр. 1842 с. т.; солидно образованъ музикантъ, капелмайсторъ на великия Хесенски херцогъ, и дѣлови човѣкъ, А. тиква основното отъ баща си издателство въ още по-голѣмъ напредѣкъ, за което му твърде много помогнала напредналата въ негово време техника на нотопечатането. Творчеството на А. е, главно, въ областта на църковната музика, но е писалъ и симфонии, камерна и клавирна музика. Отъ теоретичнитъ му съчинения важни сж: „Учебникъ по новото изкуство“, „Хармония, кон-

трапунктъ, канонъ и fuga“. Освенъ това, А. е издалъ тематични показалци на Моцартовитъ творения и ржкописи.

Андре, Карлъ Августъ — André Karl August, клавиренъ строителъ, род. 15 юни 1806, умр. 15 февр. 1886, известенъ чрезъ своитъ, тъй наречени, „Моцартови пияна“ и съ своята книга „Клавиририо строителство въ неговата история и неговото музикално и техническо значение“, излѣзла въ Офенбахъ презъ 1855 г.

Андреози, Гаетано — Andreozzi, Gaetano — плодовитъ оперенъ компонистъ, род. 1763 въ Неаполъ, умр. 21 дек. 1826 въ Парижъ; ученикъ на Иомели, следъ това капелмайсторъ въ Петербургъ, Неаполъ и Мадридъ. 16 годишенъ той написва първата си опера „Смъртта на Цезаря“, следъ която се зареждатъ още кржгло 40. Освенъ това: три оратории, вокална музика, квинтети и пр. Следъ голѣма слава и успѣхи, последнитъ си години А. свършва въ голѣма нищета и мизерия.

Андреевичъ, Тоша-Австралиянацъ — сръбски фаготистъ, учитель по музика и основателъ на висшата музикална школа, род. 18 юни 1855, умр. 1931, свършилъ Виенската консерватория; като фаготистъ въ капелата на Щрауса отива въ Австралия (отъ тамъ и името), а следъ разтурянето на капелата, останалъ тамъ и давалъ концерти. Следъ връщането си въ Бѣлградъ, билъ учитель по музика въ старата Богословия и хоровъ ржководителъ. Писалъ е нѣколко марша. А е билъ първостепененъ майсторъ на фаготъ.

Анерио, Джовани Франческо — Anerio, Giovanni Francesco — плодовитъ компонистъ, съвременникъ на Палестрина и неговъ ученикъ, род. 1567 г. въ Римъ, умр. 1620 с. т.; хористъ въ църквата св. Петъръ въ Римъ, после капелмайсторъ на разни църкви, известно време и въ двореца на полския кралъ Сигизмунда III, а къмъ 50 си година приема духовно звание. Многобройни сж творенията на А., обхващащи еднакво и духовната и свѣтска музика. Нѣкои отъ последнитъ ценни поради това, че сж въ лютова и клавирна табулатура; нѣколко тетради концонети, арии, диалози и мадригали, 3 книги метети, 5 книги